

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Anys XV

Reus Dimecres 4 de Juliol de 1900

Núm. 3.605

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
libreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Malloré, carrer Juncosa, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicuin.

Administració y Redacció

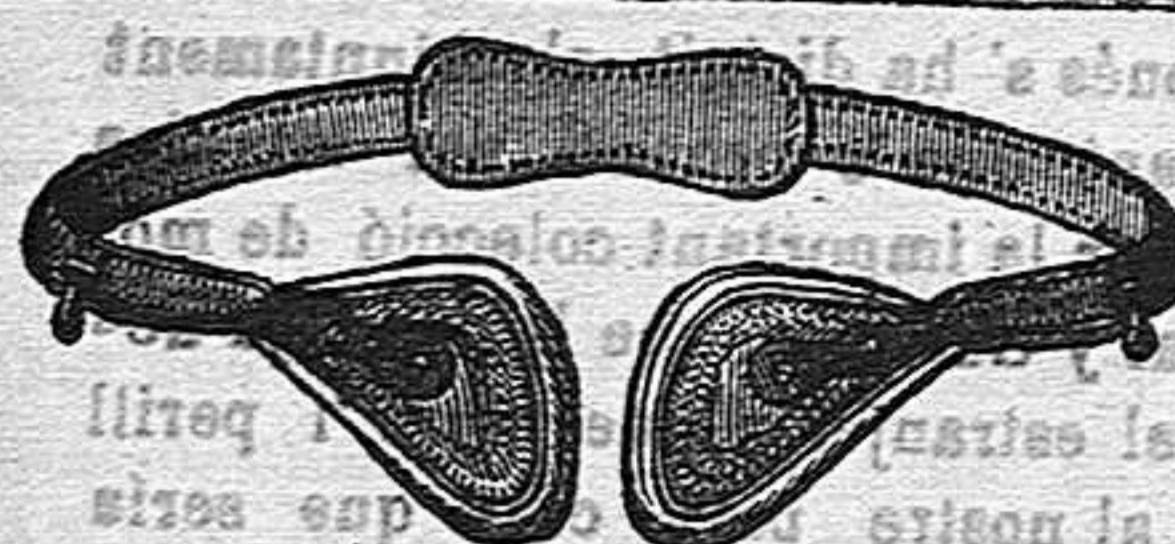
PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS) (M)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reta, un mes. Ptas. 1.
a províncies trimestre. Ptas. 3.
Extranger i Ultramar. Ptas. 5.
Anuncis, a preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS XAROP SERRA

IMPORTANTÍSSIM

als herniats (Trencats)

Lo que acredita á una casa de comers no son precisament las alabansas inusitadas ni'l reclam de falsos remits y certificats, medis molt empleats en las grans capital; pero aquí, ahont tois nos coneixem, sols los fets ab sa incon-

trastable elocuencia assentan las reputacions; per això questa casa s'enorgullieix d'haver fet de cada comprador un

parroquía y de cada parroquía un propagandista entusiasta.

Són molts los que han acudit á consultarme creguts d'estar herniats (trencats) y fet ló regoneixements' han con-

vensut de lo contrari.

La opinio dels senyors facultatis d'aquesta comarca respecte al meu establecimiento «La Creu Roja» y 'ls set anys de

Braguers de tota classe lo més práctich y modern pera la curació de las hernias

Especialitat en braguerets de cañuch pera la completa y prompta curació dels tendres infantis.

Elastichs omoplàticxs pera evitar lo carregament d'espallitas.

Faixas hipogástricas pera correjir la dilatació y abultació del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurgia especialista en lo tractament de las hernias.

ESTABLIMENT LA CREU ROJA PLASSA DE PRIM.-REUS

INSTITUT VACUNÓGENO SUÍS ◆ LAUSANNE

DIPOSIT EXCLUSIU A REUS

D. ANTON SERRA (farmacèutich)

Arrabal Santa Anna, 80

LINFA

Tubo pera 2 à 3 vacunes	Ptas. 1'25
Tubo pera 8 à 10 vacunes	1'50
Tubo pera 20 à 25 vacunes	3'00
Estutz ab 5 tubos pera 2 à 3 vacunes	4'00

PULPA

Placas pera 3 à 4 vacunes	Ptas. 1'50
Placas pera 6 à 8 vacunes	3'00
Pots pera 25 vacunes	8'00
Pots pera 50 vacunes	15'00

Secció doctrinal

Escandalls

No arribem á entendre quin concepte tenen del Monarca y la Monarquia los polítichs governamentals d'Espanya. En bona doctrina constitucional, lo Rey té'l dret indiscretible d'aconsellarse de qui li sembli hér y d'escoltar á tothom que li placia sobre la marxa dels assumptos públichs, tant si's tracta de caps de partit ó de personatges influyents com si's tracta de senzills ciutadans, donchs á tots interessa 'l hé general y moltas vegadas en los últims es en los quins es més fácil y probable una opinió imparcial y exempta de tot personal interés. Las queixes del poble contra 'ls governants té'l dret indiscretible d'oirles y escoltarlas lo Monarca, y no es faltar en res al respecte y al acatament que se li deu exposar ab sinceritat lo concepte que 's tinga respecte al acert ó desacert ab que 'ls concellers responsables dirigeixen los assumptos del Estat y 'ls perills que 's crega que de dita direcció poden resultarne. Es més, creyém que tois los qui tenen la honra de dirigirse y parlar ab lo Monarca, tenen lo deber, la obligació estricta de parlarli clar y tal com senten, així de política com de qualsevol altre assumpt que 's porti á sa presencia.

Lo contrari no es acatar la prerrogativa real, no es respectar los drets del monarca, no es acreixer son prestigi y magestat; sinó allunyar del poble la seva persona, secuestrar los seus drets y prerrogativas, disminuirli la consideració que importa lo poder de que està revestit deixantli no més que una re-

presentació externa, un aparato de magestat y de poder. De seguir aquest criteri, lo Rey ni governaria, senzillament faria tant sols de rey.

Comprendem que aquest modo d'entendre la Monarquia constitucional vagi molt bé als polítics governamentals, que converteixen aixís en profit propi l'inviolabilitat per la Constitució exclusivament reservada al Monarca y fan il·lusoria la seva responsabilitat propria. Aixís resulta que, de fet, avuy lo inviolable, lo inatacable son los actes dels concellers ó ministres responsables, que, reservant al Monarca lo carácter de Rey Constitucional, se converteixen ells en verdaders soberans y reys absoluts.

En temps d'aquests, al menys en la Corona d'Aragó, los ciutadans tensan lo dret de dirigirse y 's dirigien al Rey, no sols pera queixarse dels actes de sos allegats y concellers, sinó dels mateixos actes del monarca, y ho feyan ab tot respecte y acatament á la magestat real, pero també ab completa dignitat y énteresa, parlantlohi clar y tal com sentian y fins á voltas ab termes bon xich pujats de tó. Y 'ls nostres reys los escoltaban y no s'ofençan y fins moltas vegadas atenian las seves queixas y tornavan enrera sa conducta. Perli per nosaltres lo que passá á Barcelona ab en Fivaller y lo que passá á Valencia ab en Guilem de Vinatea.

Aquest ultim va arribar fins á la amenassa, y cuidado que 's tractava d'un assumpt en que la esposa del rey, present á la audiencia, hi estava directament interessada. Y 'l rey l'escoltà y no solament l'escoltà sinó que no tirá endavant las donacions que tenia projectadas.

Com s'haurien escandalitzat los polítichs gover-

de continuades curacions y d'una acceptació general, son las millors probas pera demostrar que

La que paga més contribució de la pro-

MOS vincia.

namentals d'avuy dia, els tant liberals y que tant d'escandalls han fet de lo que se suposa varen dir a la Reyna Regent a guns dels representats dels gremis de Madrid al esser rebuts en audiencia!

De segur, que hanrían dit com l'infante de Casella «Senyor, no consentiria el Rey D. Alfonso de Castille, hermano nuestro, que él no los degollase á todos».

Pero, l'seu marit era rey d'Aragó y de sanch ca-

talana y li respondugu: «Reyna, Reyna, lo nostre po-

ble es franch, o no es així subjugat com es lo poble de Castella; ecar ells tenen á Nos com á senyor, e

Nos á ells com bon vessal y companyons».

Han passat d'això més de cinch cents anys, y 'l

criteri castellà per lo vist se conserva 'l mateix.

Per nosaltres, catalans, lo criteri tampoch ha camiat, es lo del rey d'Aragó.

J. B. S.

Un article notable

Ab lo titol de «Ejemplos de la Historia», l'«He-

raldo de Madrid» publica lo següent notable article, q

que á pesar d'alguna inexatitud històrica, es digno de ser llegit:

al puerto de Alcollý (El Goll), en África, entre Bona y Bugia. A bordo de la nave capitana de la poderosa escuadra iba un gran rey, Pedro III de Aragón, uno de los mayores y más ilustres monarcas de la tierra. El aragonés tenia à sus órdenes 20.000 almogávares, más de 8.000 ballesteros montañeses, 1.000 caballeros de solar distinguidos y las milanesas de Aragón y Cataluña, aguerridas en cien combates con moros y fren-

ceses.

Cuando los aragoneses desembarcaron en Alcollý, Bugrón y buen número de familias nobles scaben de ser asesinados por los habitantes de Constantina.

Sitiada la ciudad por los cristianos, hubo diaries pe-

leas, singulares y sangrientas, entre éstos y los musul-

mes. Constantina, la gran ciudad, fué tomada, y pocos

días después aparecieron á los ojos del rey de Aragón dos barcos armados que llevaban las señeras negras.

En ellos iban embajadores de Palermo para ofrecer á

Pedro III la corona de Sicilia.

Así puede decirse que de allí arranca la gloria y

prosperidad del Estado aragonés, y que, á partir del

solemne dia 29 de junio de 1282, fueron en ininter-

rumpidas victorias las memorables barres de Aragón,

que tanto lustre alcanzaron en el mundo, que en

triunfo se pasaron por los mares.

Venciendo una formidable coalición de Poderes 6

intereses materiales y espirituales que se alzó en su

defi; peleando contra el rey de Francia y contra el

Papa, Pedro III fundó un Imperio, que llegó á com-

prender bajo el cetro de su sucesor, Aragón, Valencis,

Cataluña, les illes Baleares, Córcega y Cerdeña, el rei-

no de Nápoles, Sicilia, Malta, Calabria, Grecia... El

mar Mediterráneo, el mar Adriático y el mar Jónico

proclamaron la justicia con que se llamó «el Grande»

á Pedro III de Aragón.

Pero aún más que por sus hazafias llava la Histo-

ria «el Grande» á Pedro III por sus grandes dotes po-

líticas, de estadista insigne. Tras la conquista de Sici-

lia volvió á Espanya, desembarcando en Valencis. Halló

á su reino quejoso y alterado, á todas las classes de la

societat descontentas. Magnates, caballeros y estado

lliano sentiansse agraviades, y pedien Cortes.

negotiará col alto suyo el dia que se dian en la

reunión de Cortes.

Pedro III, que era un monarca energico y poderoso, pero al propio tiempo gobernante hábil, político prudente y sabio, en vez de desoer las quejas de sus súbditos, como hubiera hecho otro cualquiera sin ceñir su frente con el laurel de tantas conquistas, se apresuró a proveer, conforme solicitaba su pueblo, que se reunieran Cortes. Y en las de Zaragoza de 1283, satisfaciendo las quejas de los procuradores, conjuró la grave tempestad que amenazaba arruinarlo todo, el suelo de la patria y lo ganado al Extranjero.

Pedro III, en las Cortes de Zaragoza, otorgó el «Privilegio general», base de las libertades de Aragón, más anchas y cumplidas que las de la «Carta Magna» obtenida por los barones ingleses. Con la diferencia que estos últimos la alcanzaron del débil Juan Sin Tierra, en tanto que los aragoneses impusieron su voluntad a un monarca revestido de gloria, cargado con el botín de ilustres conquistas. Y por el «Privilegio general», Pedro III, no sólo confirmaba todos los derechos de sus súbditos, sino que ampliaba las atribuciones de las Cortes, obligándose a convocarlas anualmente, y aumentaba las facultades del Justicia Mayor.

Así, Pedro el Grande dió una eterna lección a los Gobiernos de todos los tiempos y de todos los países: la de que la fuerza y prestigio de una soberanía más se afianza transigiendo con las justas reclamaciones de su pueblo que resistiéndolas y condenándolas. Lección a menudo perdida, y que ha caído en tal olvido, que a los gobernantes de ahora les parece signo de abdicación y debilidad dar la razón a los agraviadós.

No es pretensión nuestra el que tales ejemplos de la Historia sean aprovechados y sirvan para algo. Recordamos el hecho en este día 29 de junio de 1900 a título no más de recuerdo, que ya se nos alcanza que los tiempos han cambiado y que a España no la rigen estadistas de aquella magnitud, conquistadores de tanta gloria.

¡Cómo no han de haber mudado los tiempos! Pedro III el Grande, ante las quejas de magnates, caballeros y gente popular, otorgaba el «Privilegio general», y en esta hora actual, cuando alguien reclama o se queja, se suspenden las garantías constitucionales. Verdad es que el monarca de Aragón fundó un Imperio, el que comprendía Aragón, Valencia, Cataluña, las islas Baleares, Córcega y Cerdeña, el reino de Nápoles, Sicilia, Malta, Calabria, Grecia, y nuestros ministros han perdido un Imperio, los restos de nuestros Extremo Oriente. Es justo que se nos compense de tamaños desastres con la ruina también del derecho y de la libertad.

La qüestió de Xina.

Lo fracàs de la revolució pacifica y salvadora de Kuang-Su, fou lo prólech de la revolta dels boxers. Vensuts los que's proposavan salvar la Xina modernisantla, civilisantla, desvetllant forças y energias adormidas y rompent lo cércol de preocupacions y perjudicis que la ofegau, s'apoderaren del Govern los més genuins representants del estacionament del poble xino, los que, no resignantse a la destrucció de la seva patria per més de les potencias estrangeras, no comprenien ni comprenen altra fórmula del patriotisme que la purament negativa, la que's manifesta en una protesta estéril e insensata com es la actual revolt dels boxers.

La situació crítica a que va arribar la Xina desde l'moment en que la esoulliren los grans Estats pera satisfer los seus afans d'expansió, no tenia més que dues solucions: la práctica, la que volia seguir Kuang-Su, enfortint y vigorisant l'Imperi xino pera que pogués resistir l'acció estrangera, y la estéril, la suicida, la que ha portat als boxers a la revolta. Era impossible mantenir per més temps l'estatu quo: lo fracàs del intent de Kuang-Su, havia de portar necessàriament los fets que avuy preocupaen el mon enter.

Los resultats immediats que ha de portar a Xina la revolta dels boxers son tan clars, tant evidents que no es gens exposat atrevirse a fer calendaris.

De moment, las matansas d'europeus havian d'agermanar a las potencias y ajuntarlas en una acció comú de represalias. Un Govern sabi, devant del Imperi xino, podia fácilment enemistar y contrapuntar a las potencias interessadas en lo repartiment de Xina, guanyant lo temps necessari pera accomplir la obra de reforma interior que la posés en situació de ressistar tota intervenció extrangera.

L'alsament dels boxers contra tots los extrangers, ha fet impossible aquesta obra salvadora, y avuy ve-

yém a alemanys y francesos, inglesos y russos, japonesos y nort americanos, ajuntant y barrejant las seves forças, defensantse units y compaços de las agressions dels boxers, y emprendent junts una campanya d'atach y de dominació, escudantse l'dret de la defensa y del establiment de la pau y del ordre en lo Celest Imperi.

Ab quins elements, ab quinas forças comptavau ó podian comptar los boxers pera resistir l'acció comú de totes las potencies que necessariament havian de provocar?

Mirant las coses ab tot optimisme, a lo mes que podià aspirar los boxers era a que l'Govern de l'emperatriu, que per sota més atava a la revolta, se posseria resoltament de la seva banda al escalar aquela y que l'poble xino s'alsaria com un sol home a pendre part en la creuhada santa contra l'estranger.

Suposar la primera, era ja suposar molt. Lo natural era que l'Govern, devant l'actitat enèrgica de las potencies, negaria tota intervenció en l'alsament dels boxers y seria l'primer en perseguirlos; y sisix ha passat en efecte. Suposar lo segon, confiar en un alsament general del poble xino, era ja suposar massa.

La falta de cohesió y de sentiment nacional, que's posà de manifest quan la guerra xino-japonesa subsistia y havia de donar los mateixos resultats que allavors.

Més, participarem per un moment d'aquells optimismes. Imagineuse que's tota la Xina, Govern y poble, qui fa la guerra contra las potencias y l's resultats seran encara més funestos pera la independència del Imperi xino.

Pera fer una guerra no n'hi ha prou ab disposar de milions de homes. Es precis armament, organització, disciplina, diners y un sens fi d'elements de que disposan las potencies y que faltan en absolut al poble xino. L'exemple de lo ocorregut en la guerra ab lo Japó, posa de manifest lo que pot lo número contra la organització.

La Xina no té, avuy per avuy, ni tindrà fins a sofrir una completa transformació interior, prou forsa per lluytar contra las grans potencias, ni contra la menos poderosa de totes elles. Tota nació, denchs, en aquest sentit, es un pas de gegant cap a la desfeta total e irreparable.

La actitat del govern xino, rebutjant tota participació en l'alsament dels boxers, evitara que sigui per ara un fet lo repartiment de la Xina.

Si no 'ns fossin odiosos los boxers per representar la barbarie contra la civilisació, ens en foren pel mal que inconscientment fan a la seva patria.

L'invocar a favor dels boxers lo sentiment patriòtic, es com invocar lo sentiment humanitari en favor dels anarquistas. Aquests volen destruir la humanitat per perfecciónerla; aquells, pera salvar a la seva patria, la posan en perill d'aniquilament y destrucció.

No hoyes, no, de patriòtic lo procedir dels boxers. Patriòtic hauria sigut lo secundar a Kuang-Su en l'obra de enfortir a Xina, modernisantla. Los boxers, en lloc de fer eixó, contribuixen al fracàs d'aquell intent salvador; al mal que feren allors a la seva patria, hi han afegit un altre mal ab son alsament que sols perjudicis ha de portarli.

Lo patriotisme es un sentiment positiu y fecond y no un sentiment negatiu y xorch com ho entenen los boxers.

Diu lo gran Taine: «cada generació no es més que l'gerent temporal y l'depositari responsable d'un patrimoni preciosa y gloriós que ha rebut de las precessants ab obligació de transmetre a las generacions futures.»

Donchs en las generacions futures res los hi tindran qu'agrahir y si molt que demanss als boxers. En lloc d'enfortir la seva patria no hauran fet mes que debilitarla apilotant obstacles pera que la Xina no pugua seguir lo camí que l'hi assegurarà la prosperitat y la independència.

FRANCESC CAMBÓ.

CRÓNICA

Lo dia d'ahir, com avergonyit del acte que hagué de presenciar son predecessor a la sala de sessions de Casa la Ciutat, nos retirà lo bell blau del cel y la preciosos raigs del sol, amenaçant al ensembs ab fortes trons y llampelchs ab las correspondents quatre gotas.

Si aquesta tarda s'reuneix suficient número de senyors regidors, nostre Excm. Ajuntament celebrarà la sessió de primera convocatoria corresponent a la present setmana.

Ha sigut nombrat representant a Reus de las acreditadas bicicletas «Cleveland» nostre estimat amich y ferm company Joan Oliva.

No dubtem que tant per lo acreditat de la marca com per recaure lo nombrament al simpàtic amich Oliva se veurà aquest favorescut per molts operacions.

S'estén fent los preparatius per fundar a Barcelona per iniciativa de significats elements d'aquella ciutat una Lliga contra l'repugnant espectacle de las corridas de toros.

Ahir fou víctima d'un desmay, a la estació dels Directes, lo senyor Muñoz.

La noticia s'propagà per Reus en la velocitat del llam, comentantse tal accident de diferentes maneras.

L'Ateneu Barcelonés s'ha dirigit al Ajuntament de Barcelona, demenant que's procuri per tote las medis possibles adquirir la important colecció de monedes del senyor Vidal y Cuadras, que's troba ja actualment depositada al estranger y que corre'l perill de no tornar a entrar al nostre país, cosa que seria tan mes sensible, en quant se tracta d'una colecció de monedes d'Espanya que no se'n podrà trobar cap altra d'igual.

Se troba vacant la plassa de metje cirurgia titular de Fatarella, deixada ab l'haber anyal de 999 pessetas.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en l'Administració de Consums per diferentas espècies puja la cantitat de pessetas 940'35.

Publicat lo programa de la Exposició monogràfica de la patata que en Maig de 1901 projecta celebrar l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, de Barcelona, han sigut varijs los agricultors de Catalunya y altres províncies que, dedicats desde molt temps al cultiu de las innumerables varietats d'aquest tubercul s'han dirigit al Institut pera pendre part al Certamen.

Promet també ser molt concorreguda d'expositors la Secció d'industries derivadas de la patata, algunes d'elles conegudas ja a Espanya, y otras que revestiran verdaqera novetat.

Avuy se celebrarà a Barcelona lo primer aniversari del fill d'aquesta ciutat lo jove D. Joan Solé Sotora.

Ha obtingut a Montpellier l'únich premi de la llengua provensal rosellonesa y catalana la poesia catalana donya Enriqueta Palet y Trollop.

L'Ajuntament de Gijón ha acordat enviar per son compte a la Exposició de París quatre mestres de taller acompanyats d'un individuo que's serveix d'intèrpret y director.

Aquest mes celebraran sa festa major les següents localitats de nostra província:

Dia 1, Horta; 19, La Riera; 22, 23 y 24, Bonastre, Corbera, La Nou y Pradell; 25 y 26, Bafilla, Figuerola, Creixell, Riudoms y Sant Jaume dels Domenys; 30 y 31, Espolla de Francoli, La Riba, Morell, Vilallonga y Sarreal.

En igual periodo celebraran sa fira anyal las poblacions següents:

Dia 10, Santa Coloma de Queralt; 22, Creixell, y 25, Reus.

Los fabricants de Manresa han comensat a abonar lo jornal equivalent als travalladors de sos respectius establiments que's troban malalts per accidents de travall.

Tal conducta haurian d'imitar tots los amos.

Se troben vacants les notaries de Montblanc y Tortosa.

Ab lo càrrec de magistrat ha sigut trasladat a la Audiencia territorial de Barcelona lo president de la de Tarragona don Fermín Ximenes.

Pera president de la Audiencia de la vella ciutat se designa a don Miquel María Rivas.

S'abroben vacants en nostra província las següents escolas y auxiliaries que deuen ser proveïdes per concurs de treballació:

Escoles superiors de noys.—Reus, dotada ab 1.900 pessetas; Tortosa (auxiliaris), 1.100.

PASTILLAS :: FONT

Cloro-Boro-Sodicas à la Cocalna y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativa com ulcerosa y granulosa; los faringeas, ronquera, aferia y en general en las inflamaciones de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totes las bonas farmacias y principals droguerías.

Elementals de noys.—Ab 1.100 pessetas, Garcia, Torredembarra, Vilavert y Vinebre.

Elementals de noyas.—Tortosa, dotada ab 1.650 pessetas; Perelló, ab 1.175, Reus (auxiliaria), ab 1.100; Canonja, Cornudella, Pauls, Poboleda, Santa Coloma de Queralt, Secuit, Vandellós, Villalba, Tortosa (auxiliaria), ab 825.

En 1898 y 1899 moriren a Filipinas los següents individuos de tropa naturals d' aquesta regió:

Joan Orial Burdo, Miquel Rupé, Micolau Rocà Filla, Joan Auriel y Pan Noya.

Interessa molt

saber que en la ciutat de Barcelona y carrer de la Diputació, núm. 435, sucursal de A. SALVATI COSTANZI s' obran verdaders miracles en los malats de mal venéreos en general y especialment sifilitichs encarque signi la metaltia hereditaria.

Pera més detalls llegeixis en 4.ª página Miraculosos confits ó Injecció anti-venéreos y Roob anti-sifilitich COSTANZI.

Secció oficial

Registre civil

del dia 3 de Juliol de 1900

Naciments

Ernesta Codina Casagualda, d' Ernest y Marcelia na.—Joseph Vilà Forné, de Francisco y Elisa.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Francisca Carbonell Gorrera 38 anys, Angel Guar da 1.—Ramón Domingo Olivé 69 anys, Sta. Teresa 44.—Joan Serra Solé 45 anys, Manicomio.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Laureano.

Sant de demà.—Sant Miquel dels Sants.

Secció comercial

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comers de la palaesa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Opos.	Diner.	Paper.
Londres 90 días feixa.		31'40	31'45
> 8 días vista		31'	31'45
> vista		31'70	31'80
Pàris 90 días feixa			
Pàris vista	26'60	26'50	26'80
Cette vista			
Hamburg			
VALORS LOCALES	DINER	PAPER	OPERA.
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense	650		
Industrial Farinera	675		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	650		
Manufacturera de Algodón	150		
C. Reusense de Tramvias	25		
C. Reusense de Tramvias privilegiadas 5 per 100	300		

J. Marsans Rof

Representant en Reus: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior Pròxim	725'5	Aduanas
Amortizable 5 0,0	91'25	Norts
Colonials	118'	Alicant
Cubas 1886	85'25	Orenses
Cubas 1890	71'25	Obs. 6 0,0 Franse
Filipinas	91'10	Id. 6 0,0
Exterior París	72'62	Id. 3 0,0
GIROS		
París	26'80	Londres

Ordres de Bolsa para Barcelons Madrid y París.—Compra y venda al comptat de tota classe de valors.

Rosari del cor, poesies de D. Francisco Gras y Elisa.—Dues pessetas, lo tomo.
Se venen en l' Impremta d' aquest diari.

Telégramas

Madrid 3.

El «Globe» publica les següents manifestacions del senyor Dato respecte á la boda de la príncipessa d' Asturias:

Lo ministre de la Governació comensa declarant que l' govern no té coneixement oficial de dita boda;

pero l' edat de la príncipessa y las circumstancies que l' accompanyan la fan verosímil.

Afegeix que no es ara lo temps oportú para tractar y publicament d' aquest assumptu, pero no sera quan en el cumpliment del precepte constitucional se porti a les Corts.

Per últim, feu la suposició de que si la príncipessa fes matrimoni d' inclinació, lo poble espanyol l' aprobaria, perque li repugnan los matrimonis fundats en un criteri utilitari.

—Lo Govern ha rebut un telègrama oficial, diuent que l' dia 25 de juny, l' embajador d' Espanya a Pekin se trobava sens novetat.

—La Familia Real sortirà l' dimarts cap á Guipuzcoa.

—De Tanger diuen que han arribat precipitadament de F-2 varis correos pera les Legacions d' Inglaterra y Estats Units. Hi ha graves notícies de la capital del Imperi. Hi ha gran agitació contra los europeos. Los cònsuls no's consideran segurs. Un hebreo, ciutadà americà, ha sigut assassinat y cremat lo cadàver.

La excitació popular aumenta á Fez, degut als mañegs d' un grup de marroquies originaris del Platt. Cincuenta moros dels més influents visitaren al sultà, demandant armas y diners pera lluytar contra los francesos. Lo sultà volgué disuadirlos y los amenassà amb severs càstichs si intentaven algo contra los estrangers. Los moros sortiren molt contrariats.

—«El Liberal» publica un article titulat: «Negocio al 241 per 100. Aludeix al negoci fet per alguns banquers ab l' últim empréstit, y diu que negocis tan fabulosos s' han fet en dos ocasions: en la època de donya Baldomera y quan han regit l' Estat y l' Tresor los senyors Silvela y Villaverde.

Paris, 3. De Londres diuen que l' general Buller ha telegrafiat donant compte d' un combat sostingut á Amepoort, en lo que los inglesos se van retirar ab 20 morts y 6 ferits.

S' ignoran les baixes dels boers.

—Desde Machadodorp telegrafian al «Daily Express», que l' Govern del Transvaal està reunit a aquella ciutat, y que lo president Kruger se troba a Väitervalander.

—Telegrafian de Londres que la ciutat de Pekin ha sigut incendiada, quedant convertida en un munt de cendres.

—Als afors de Pekin hi ha 30.000 xinos que han quedat sense casa.

—L' emperatriu ha fugit sens saberse abent se troba.

—Telegrafian de Berlin que s' ha confirmat oficialment l' assassinat del ministre alemany á Pekin.

—Circula ab molta insistencia lo rumor de que ha sigut assassinat á Pekin l' embajador d' Espanya.

Imp. C. Ferrando, Plaça de la Constitució, 7

—Descompte de cupons.—Compra de monedes d' or y bitllets de tots los païssos.—Giros sobre Barcelona y Madrid.

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entrades del dia 2

Cap.

Despatxades

Pera Sant Carlos, bal. Ligera, en lastre.

Pera Marsellà y esc., v. Cabo Quejo, ab efectes.

Anunci particulars

RECADER DIARI

DE REUS A BARCELONA.

EDUARD ARGEMÍ, te l' gust de participar al públic en general y á sos amics en particular, que fa l' viatge diari de Reus á Barcelona y vice-versa.

S' encarrega de tota classe de recados y comissions a efectuar ja sia á Barcelona ja en alguna de las estacions de la via de Vilanova ahont te corresponsal.

Hora de sortida de Reus, 4'35 matí.

Id. d' arribada á Reus, 5'35 tarda.

Los encarrechs son entregats á domicili segons se desitji.

A Reus dirigirse al carrer de Llovera, 33, basté, y á Barcelona, Hospital 2 y 4.

Lo preu dels encarrechs es mòdich.

Lo recader compta ab totes las garantías exigibles.

AVÍS

La Camiseria de JOSEPH MARTORELL, s'ha trasladat del Arrabal Santa Anna, núm. 10, al carrer de Monterols, núm. 40.

Gran novetat en corbateria, gèneros de punt botons y gemelos pera camises.

Se confeccionan calsetots,

camises, colls y punys.

Especialitat en la mida

CINTURONS PERA HOME

Maletas, Sachs de mà

Bauls-mundos

J. MERCADÉ REIG

BASTÉ.—Sant Joan, 9.—REUS.

LLIBRES

Poesias, de D. Eugeni Mata y Mirons.—Una pesseta, l' tomo.

PRIMER ANIVERSARI DE LA MORT

DEL JOVE

Joan Solé Sotorra

OCORREGUDA Á BARCELONA LO 4 DE JULIOL DE 1899

á la edat de 28 anys y esp ROIM

Sos desconsolats pare, germans, (ausènits), germanas, germà polítich, oncles, cosins y demás parents, al recordar als amics y coneugs la fetxa de tan dolorosa é irreparable pérdua, los hi pregan encaresudament tingan present en sa memoria les virtuts del finat, procurant imitarlas, á qui favor los hi quedarán agrehits mentras visquin.

